

Forfatter: Schack, Hans Egede

Titel: Udrag fra Phantasterne

Citation: Schack, Hans Egede: "Phantasterne", i Schack, Hans Egede: *Phantasterne*, udg. af Jens Kr. Andersen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1993, s. 103. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schackval-shoot-idm140004319479824/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Phantasterne

Her standsede Oplæsningen, og Christian saa sig omkring for at erfare, hvilket Indtryk hans Arbejde havde gjort. Udfaldet syntes fyldestgørende: jeg udtrykte min Beundring over den Lighed, som fandtes mellem denne Beskrivelse og de rigtige Beretninger om rigtige Fester; og Thomas bemærkede i en meer end almindelig tilfreds Tone:

»Ja, den Major, det har da nok ellers været en stolt Mand i sit Embede, efter hvad man kan høre; og det, han sagde om Huusmændene, det var sandt hvert Ord. For se, min Fader han er nu ogsaa Huusmand, og han har ingen Jord; og det veed jeg da, at hver Huusmand, som ikke har Jord, han kunde rigtig godt trænge til at faae bare saa Meget som 4 Skæpper Land, vil jeg sige, til at holde en Ko paa og 3, 4 Faar og et Svin eller kanske to. Og det var aldrig noget Større for Gaardmændene, som har saa megen Jord, at afstaae det: det kunde saavidt hverken gjøre dem til eller fra.»

»Ja, ikke sandt!« udbød Christian, »det er just det, Majoren mener; og det vil han ogsaa nok sætte igjennem.»

»Ja, saa vil han ogsaa faae en stolt Begravelse, naar han engang skal til at døe!« svarede Thomas med tillidsfuldt Eftertryk.

Den 6. Juni.

Jeg synes dog ikke ret om den Knagenhjem: han er saa vigtig; og saa er det underligt, at han skal være Gardeofficier: saadan En er dog vist ikke rigtig liberal. – Nei, naar jeg skulde være Politiker, saa vilde jeg ikke være nogen Anden end S t. J u s t. Jeg har just læst om ham i denne Tid han var rigtignok noget haardhjertet, men dog ganske anderledes nobel end de andre Jakobinere; og saa havde han saadant et deiligt Ansigt: saa bestemt, og dog saa tungsindigt. – Jeg vilde da i mit tyvende Aar blive Medlem af Conventet og der udmærke mig som en af de Skarpeste og mest Energiske. Det, som jeg især har under min Styrelse, er Diplomatiën; og den Regel, jeg deri gjennemfører, er den samme, som jeg opstiller allevegne: »*Osez! toujours osez! encore osez!*» Ved Hjælp af den slaer Frankrig alle sine Modstandere; men iøvrigt skal det ikke være noget almindeligt Valgsprog blandt Diplomater.

Europæisk kjendt bliver jeg første Gang ved min Deltagelse i Ludvig den Sextendes Dødsdom, der især kunde anses for et Værk af min urokkelige Bestenndhed; og det er nu en Gru for alle de gamle